

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अभ्यनुजानिथाः अभ्यनुजानीथाः अभ्यनुज्ञातवानसि अडभावोऽहं स्वत्वं चार्थ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

जग्राहाश्रूणि सुश्रोणीकरेण पृथुलोचना ॥ पितुर्नियोगाद्धर्मज्ञाशिरसाऽवनता तदा ॥ १२ ॥ तस्यानिपेततुर्दग्धौ करौ तैरश्रुविंदुभिः ॥ नहितानश्रुपातांस्तु श
क्ताधारयितुं मही ॥ १३ ॥ गौतमस्त्वब्रवीद्विप्रमुत्तंकं प्रीतमानसः ॥ कस्मात्ताततवाद्येह शोकोत्तरमिदं मनः ॥ १४ ॥ सस्वैरंबूहिविप्रर्षेश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥
उत्तंक उवाच ॥ भवद्भतेन मनसा भवत्प्रियचिकीर्षया ॥ भवद्भक्तिगतेनेह भवद्भावानुगेन च ॥ १५ ॥ जरेयं नावबुद्धामेनाभिज्ञातं सुखं च मे ॥ शतवर्षोऽपि तं
मां हिनत्वमभ्यनुजानिथाः ॥ १६ ॥ भवता त्वभ्यनुज्ञाताः शिष्याः प्रत्यवरामम ॥ उपपन्ना द्विजश्रेष्ठ शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १७ ॥ गौतम उवाच ॥ त्वत्प्रीति
युक्तेन मया गुरुशुश्रूषया तव ॥ व्यतिक्रामन्महाकालो नावबुद्धो द्विजर्षभ ॥ १८ ॥ किं त्वद्यदि ते श्रद्धागमनं प्रति भार्गव ॥ अनुज्ञां प्रति गृह्यत्वं स्वगृहान्गच्छ मा
चिरं ॥ १९ ॥ उत्तंक उवाच ॥ गुर्वर्थं कं प्रयच्छामि ब्रूहि त्वं द्विजसत्तम ॥ तमुपाहृत्य गच्छेयमनुज्ञातस्त्वया विभो ॥ २० ॥ गौतम उवाच ॥ दक्षिणापरितो
षो वै गुरुणां सद्भिर्बुध्यते ॥ तव त्याचरतो ब्रह्मं स्तुष्टो हं वै न संशयः ॥ २१ ॥ इत्थं च परितुष्टं मां विजानीहि भृगूद्वह ॥ युवा षोडशवर्षोऽहियद्यभविता भवान् ॥ २२ ॥
ददानीं पत्नीं कन्यां च स्वांते दुहितरं द्विज ॥ एतामृतेऽगनानान्या त्वत्तेजोऽर्हति सेवितुं ॥ २३ ॥ ततस्तां प्रति जग्राह युवा भूत्वा यशस्विनीं ॥ गुरुणा चाभ्यनुज्ञातो गुरु
पत्नीमथाब्रवीत् ॥ २४ ॥ कं भवत्यै प्रयच्छामि गुर्वर्थं विनियुंक्ष्व मां ॥ प्रियं हितं च कांक्षामि प्राणैरपि धनैरपि ॥ २५ ॥ यदुर्लभं हिलोके स्मिन् रत्नमत्यद्भुतं महत् ॥
तदानयेयं तपसानहिमेत्रास्ति संशयः ॥ २६ ॥ अहल्यो वाच ॥ परितुष्टास्मिते विप्रनित्यं भक्त्या तवानघ ॥ पर्याप्तमेतद्भद्रं ते गच्छता तयथेप्सितं ॥ २७ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ उत्तंकस्तु महाराज पुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ आज्ञापयस्व मां मातः कर्तव्यं च तव प्रियं ॥ २८ ॥ अहल्यो वाच ॥ सौदासपत्न्या विधृते दिव्ये ये
मणिकुंडले ॥ ते समानय भद्रं ते गुर्वर्थः सुकृतो भवेत् ॥ २९ ॥ सतथेति प्रतिश्रुत्य जगाम जनमेजय ॥ गुरुपत्नीं प्रियार्थं वै ते समानयितुं तदा ॥ ३० ॥ स जगाम ततः
शीघ्रमुत्तंको ब्राह्मणर्षभः ॥ सौदासं पुरुषादं वै भिक्षितुं मणिकुंडले ॥ ३१ ॥ गौतमस्त्वब्रवीत्पत्नीमुत्तंको नाद्यदृश्यते ॥ इति पृष्टा तमा चष्टकुंडलार्थं गतं च सा ॥ ३२ ॥
ततः प्रोवाच पत्नीं स न ते सम्यगिदं कृतं ॥ शप्तः स पार्थिवो नूनं ब्राह्मणं तं वधिष्यति ॥ ३३ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥